

DEBRECZENI HIRLAP

Előfizetési árak: Egész évre 10 frt., félévre 5 frt., negyedévre 3 frt. 50 kr. egy hóra 1 frt.

Megjelenik mindennap,
vasárnap kivételével.

A szerkesztésért felelős

Kutasi Imre

kiadó s iaptulajdonos.

Szerkesztőség: Nagy-Várud-utca 2087. sz. Gáll-ház. (emelet).

Kiadóhivatal: Nagy-Várud-utca 2087. sz. Gáll-ház. (földszint).

Hirdetések a legmérsékeltőbb árszámítás mellett vételnek és

Egyes szám 4 kr.

A nagy beteg.

Debreczen, január 7.

(K. y.) Egy kimagasló alak, nem annyira jól, mint inkább nyomasztólag hat kortársaira és mint a kiváló költő, mely hazája egy talpalatnyi földét, egy emlékszóbor felállítására megtagad, mély pszichológiai tudással megjegyzi, a demokratikus alapvonása a társadalomnak, hogy kiváló ingéniúmat nem csak el nem ösmeri, hanem szenvedélyvel üldözi, csak kicsi híja, hogy oly törvényt nem alkottak, hogy mindazon fejek, melyek a sokaságból kimagaslanak, le kell vágni.

Ha a világ legnagyobb lángelméjét, a sziklasziget szülőltjét, nem a tizenkilenczedik századhoz tartozónak számítjuk, a politika terén két embert mondhatunk nagyoknak, a szó nem efemer, mulandó, hanem belső, valódi értelmében, melyek e század vezetésében, maradandót teremtettek, a jövőnek alkottak: Gladstone és Bismarck. Lelépett mindkettő a küzdőtérrel és messziről szemlélik művek fejlődését vagy hanyatlását.

A német birodalom egységének nem mondhatjuk megteremtője, mert ily óriási eszmét csak egy egész nemzet teremthet meg, de legkiválóbb és legszerencsésebb harczosa nagy betegen fekszik Friedrichsruhe kastélyában és nagyon aggályos hírek hogy létéről surranak a levegőn keresztül. Az embereket hálátlanoknak nevezik, de a hála oly kicsi és kicsinyes

egyéni erény, hogy a nagy emlék embertársaiknál ezt észre sem veszik és ilyen értelemben mondta a vaskancellár büszkélkedőleg önmagáról, hogy ő Németországban a legjobban gyűlölt ember. (Der bestgehasste Mann Deutschlands).

Nem csak a kegyelet parancsa, hogy halottakról és per analogiam, nagy betegéről rosztat ne mondjunk, hanem azon érzés, hogy minden nagy ember annyi jót teszen embertársaiért, hogy e mellett a netaláni rossz, melyet jellemén vagy szívében lehelünk elenyészik, vezet a tollunkat, ha ma Bismarckról és művéről röviden megemlékezünk. Gladstone mellé állítottuk őt, bár nevéhez sokkal nagyobb történelmi emlék fűződik, mint a britt államférfiéhez, de a párhuzam közöttük oly frappans hasonlatokat tüntet ki, hogy azok a szemléltet valóban meglephetik. Nem a magas kor, melyet elérték, sem azon szívósság és szellemi fogyatéktalanság, mely mindkettőjüknek irigylendő öröksége, hanem azon politikai változások, melyeken keresztül mentek, míg politikai meggyőződésük megszilárdult és jellemük megjegezesedett, annyira tanulságosak, hogy méltán vehetjük őket szemügyre.

Hetven éve, hogy az Oxfordi egyetemen egy deák kiváló tehetsége által kitűnt és dolgozatai az államtudományok terén oly szenzációt keltettek, hogy Angolország conservatív államférfiai és az egész tory-párt a fiatal mint valami felkelésben lévő új napot köszöntették és megváltásukat tőle remélték. Az ellenpárt-

ról nem csekélyebb ember, mint Macau maga lépett az alig huszonnégy éves ifju ellen sorompóba és a modern eszméket védte, a vehemens támadás ellen. És harmincz évvel később a híres tory a leg hatalmasabb pártvezére lett a szabadelvűség seregének nemcsak, hanem nézetei annyira közeledtek a radikálizmushoz, hogy hazájának állami alapjait gyakran megingatá.

A friedrichsruhei beteg remete, kinek ágyán az egész művelt világ szeme csüng, fiatal korában sz ntén a legszélsőbb konservatív eszméknek volt előharczosa; nem csak vallotta, de kihívó daczczal hirdette, hogy csak a királyi hatalom erősbitése és terjeszkedése által lehet Poroszország nagy és Németország egygyé. Hatásköre eleinte csak kicsi és szűk volt, de vasakarata hajthatatlan szigora és mély ember és tárgyismerete, látókörét mind inkább tágitották és lassan oly polczra emelték, hogy a hályoggal burkolt nép szemének kivihetetlennek tetsző és ezért kigunyolt vezéreszméit, kemény bel és külharczok által diadalra juttattá. Eszközei majdnem mindig erőszakosak voltak, nemcsak egyéneket, hanem pártokat miben sem vett és veszélyes példát adott szintén erőszakos, de nem oly nagyszerű czélokért küzdő államférfiaknak.

De ha hibáira hivatkoznak azok, kik ugyan ily hibákat óhajtanak elkövetni, nagyon óhajtható volna, hogy politikai átváltoztatásait is követnék, mert azon granit keménységű fő, azon érczel vetekvő szív, a rideg junker, tántorithatlan hive

A DEBRECZENI HIRLAP TARCZÁJA

JALÁLKOZÁSKOR,

Mosolyva mentél férjed oldalán
Mosolygva, mint a késő őszi nap,
Mosolygva mint a harnatesep a fán
Melynek virági már lekulltanak.

Néztem reád s te fel sem ismeréd
A bámulóban régi dahokod
Kinek nem egyszer hullád énekét,
Kit csalfaságod átka megfogott.

Oh szüzi, tiszta nyán éjszakák!
Nem kérem többé vissza töletek
Keblem ezernyi fájó sóhaját
Mit sirotokba eltemítettetek.

Adjátok vissza csak az álmokat
Miket bohó lelken felőle szőtt:
Nehogy ha majdai sirom befogad
Oly zordnak lássam azt a temetőt.

Komáromi Izsó.

Az embriologia tegnap és ma!

vagy

A kormányozható gölya.

vagy

Fiu vagy leány.

A "Debreczeni Hirlap eredeti tarczája."

Irta: Hegedűs József.

Az istenben elhunyt ujfehértói esodara bit rendkívüli embernek tartotta a közvélemény. Mesés dolgokat beszéltek róla. Éppen halála alkalmával oly hírek jártak róla szájról-szájra, a melyek az emberi képzeletet túlszárnyalják. Bölcsessége jótékonyágával párosult, ha alkalma volt segíteni, a bajt orvosolni, erre nemcsak tudományával, hanem nemes szívével is törekedett. Sok, sok jót tett. Többek közt felkereste őt egy igen előkelő gyermektelen család fő egy vidéki jómódu orvos, hogy hatna közre tudományával az ő boldogítására, mert úgy neki mint feleségének egyedüli óhaja, hogy egy leány gyermekök legyen.

A rabbi megnyugtatólag bocsátá el a társadalmilag előkelő s szintén mély tudományu, de szerencsétlen férfit. Alig telt egy év

s az ujfehértói pap golyát küldött a gyermektelen pár kéményére*). A gölya bácsi annyira megkedvelte ott a levegőt, hogy fészket rakott a kéményen s azt minden tavasszal felkereste egy szőke leány baba kíséretében. — Mikor negyedszer jött vissza a vándor madár, már vakarta a fejét a 4 leány gyermek atyja, de még nem kelt ki jóltevője a rabbi ellen, hanem csak a gölya fészket rombolta le, hogy vissza ne térjen az a madár többé, a melyik neki az első tavasszal oly sok gyönyörűséget hozott. De hiába volt minden erőlködése, a tavasz ismét hozott egy szőke kis lányt, noha a gölya nem jött is vissza. Erre már dühös lett a háziur s felkereste megint a esoda rabbit, hogy lenne segítségére s szüntetné be a szállítást. A rabbi megint azt mondotta neki, menjen nyugodtan haza.

Multak az évek s a lányok nőttek szépen. Hiába voltak már leányai, még mindig nem volt megelégedett.

Bánkódott, hogy az ő halálával kihalt a család fiága is, pedig olyan jó magyar nemes család, mindig diszére válik a hazának. Elment tehát megint Ujfehértóra s hálásan kérte, a rabbit, hatna közre tudomá-

*) Egy skeptikus férfit azt kérdehetné: Hány éves volt a rabbi?

lett az alkotmányos monarchiának, azon miniszterelnök, ki a konfliktusi hat esztendő alatt, nem csak parlamentje beleegyezése nélkül hanem ellenére kormányzott, mint államkancellár sohasem sértette meg az alkotmányt.

Nem csak kiméletlenül támadta hanem valósággal szétzúzta, megsemmisítette politikai ellenfelét, de ez ádáz és kiméletlen harcban, lassan, nagyon lassan a konok konservatívól lett hiva a modern eszméknek. Mintha a folyton működő vízcsapok egy követ kilyukasztanak, úgy győzedelmeskedett a haladó szellem egy kemény jellem fölött. És e haladó szellem munkásai, de ennek ellenei is szívből kívánják, hogy a nagy fő felett lebegő veszély elmuljék, hogy a Saulusból Paulussá vált nagy államférfi. még sokáig szemlélhesse művének felvirágzását és azon nagy békeszövetség áldásos működését, melynek egyik alapítója ő volt és melyen Európának jóléte még ma is nyugszik.

Honvédségünk és az ifjuság.

Debreczen, jan. 7.

A pénzügyi bizottság a honvédelmi tárgya költségvetésének tárgyalása során két igen érdekes felfedezésre jutott. Az egyik az, hogy az a társadalmi mozgalom, melyet a kormány indított meg, hogy a honvédség, hadapró- és főkéiskoláknál, valamint a Ludovika akadémiánál alapítványok tétessenek nem járt azzal a sikerrel, melyet attól jogosan el lehetett várni; a másik az, hogy a magyar középosztály ifjusága nem jelentkezik kellő számban a katonai pályára, holott most nem lehet panasz, hogy a kormány nem nyújt elegendő teret a honvédségbe való belépésre.

A honvédelmi miniszter előadásából kiderült, hogy a hadapró-iskoláknál eddig összesen nyolczvankilenc, a Ludovika-Akadémiánál és főkéiskolánál összesen 24 alapítványt tettek.

nyáva, hogy az ő nemesi neve ne száljon sirba testével együtt. Megjött a tavasz két golya madár röpködött a boldogtalan család kéménye körül. Az apa szeme csillog az örömtől, az anya szíve megdobban a boldogságtól a golyák láttára.

Azt már tudták, hogy kriszkindlit kapnak, mondogatta is már a legkisebb leány, hogy őcsikét hoz a golya bácsi, de a szülőket romegés fogta el valahányszor a két golyát láták, mert az egyikben a régre, a gondos szállítóra ismertek s féltek, hogy ez fog letelepedni régi fészékén.

Hogy az apa véget vessen e kétségbeesítő bizonytalanságnak, puskát ragadott, célzott s lelőtte az egyik golyát. Kitömete s mindenkit meghitt, a ki csak az elmult esztendőben háza körül járt a golya személyazonosságának megállapítására.

Ki ezt mondta, ki azt mondta, de a biztos valót nem lehetett megtudni a szemtanu véleményezéséből. Nem tartott soká ez állapot mert az élő golya elrepült, de otthagytott egy azöke kis lányt.

Láttál-e már, vérengző tigris! Az apa még borzalmasabb volt! Miért nem lőtte ő le a másikat.

Mert ott kereste a baj okát, hogy rosszul célzott? Így gondolkodott az első nap. — A másik nap tovább ment. A rabbi hibás, az az oka mindennek. Dühöngve kereste fel a könyvébe görnyedt öreget s ráförmedt?

— Inkább semmit, mint lányt küldött volna.

Ez az eredmény nem lehet kielégítő s Gajári Ödön meg is jegyezte, hogy vannak még bizonyos testületek és pénzüzetek, a melyektől el lehetne várni, hogy a hazafias célra áldozanak és sajnálattal említette, hogy a főpapságot egyedül az esztergomi főkapitán képviseli az alapítók sorában, holott a papság nagy vagyonát részben azért is kapta hogy annak jövedelmi révén a honvédelemben részt vegyenn.

Valóban érthetetlen ez a közöny annak a főpapságnak a részéről, mely egyébként szívesen dokumentálja hazafias érzületét. A történelem másféle példaadáshoz szoktatott bennünket.

A mi főpapjaink egymással vetélkedve siettek a multban áldozni a honvédelem céljaira s most teljesen visszavonul e hazafias kötelesség teljesítés elől.

De ki kell vennie a maga részét a pénzüzeteknek s egyéb gazdag vállalatoknak is. Mert kik áldozzanak, ha nem a nagy vagyonnal bíró püspököt és a vagyonnal bíró pénzüzeteket.

Ha csak nem járnak jó példával elől — mit várunk a magánosoktól? Pedig vannak a magánosok között nagy latifundiumokkal bíró s történelmi nevekkel dicsekvő családok a kiknek nem kellene bevárniok a példaadást hanem magunknak kellene a jó példával eljárnok.

Az alapítások csekély száma azonban nem kedvetlenit el bennünket. A mi késik, még nem mulik s megvagyunk róla győződve, hogy úgy egyesek, mint intézetek meg fog fogják tenni a magukért a magyar honvédség érdekében.

Sokkal különösebbnek találjuk azonban azt a körülményt, hogy a mi ifjuságunk még most bizonyos animozitással viseltetik a katonai pályára iránt.

A honvédelmi miniszter arra a kellemetlen felfedezésre jutott, hogy sem az újonnan alapított honvédségi iskolákba, sem a Ludovika akadémiára nem jelentkeznek kellő számban. Ennek a tartózkodásnak értelmét nem tudják kitalálni.

Éveken át egyre az volt a panasz, hogy a magyar ifjuság, különösen a középosztály fia nem léphetnek a katonai pályára, mert a honvédségnél erre nincs elegendő hely s a

Szegény öreg, kiről nem csak halála után, de életében is csak jót lehet mondani, lóságos arcot vágva így szólt:

— Azt a szemtelen golyát nem én küldtem, az odatolakodott.

Bármilyen mély tudományu volt is az öreg rabbi, mégis az embriológiában a golyát orránál fogva vezették. — Méltó feltűnést keltett tehát a szenzációs sürgöny, mely tegnap városunkba érkezett s a mely szerint dr. Schenk bécsi egyetemi tanár, az embriológiai intézet igazgatója kijelentette, hogy a golyának semmi köze a játékhöz.

Ezzel megdöntött sok százados hitet nagy öröme a tudományak s ifju pároknak egyaránt.

A már vénülő, ősz fürtü magyar nemes kit fentebb kétségbeesetten a rabbinál látnunk most még jobban boszankodik s így monologizál:

— Miért nem jött Schenk felfedezésre előbb, vagy miért nem születtem én később. — Én tudom azt csak mérlegelni, mily hasznos e felfedezés az emberiségnek! Most már nem fog kihalni fiág nélkül egy familia sem, nem lesznek a szülők oly kétségbeesítő bizonytalanságban, mint eddig a születendő gyermek felől, hanem mindenki a legnagyobb családi boldogságban fog élni, tetszése szerinti fiu és leány gyermekek körében.

közös hadseregtől pedig visszatartja őket a német nyelv tudásának hiánya. Ebben a körülményben keresték okát annak, hogy miért tolt az ifjuság fölös számmal a jogi, illetőleg hivatalnoki pályára.

Azzal biztattak, ha utat nyitunk az ifjuságnak a katonasághoz, akkor az egyetemek egyes szakainak túltömöttségén nyomban segítve lesz.

Most meg van adva reá a mód s az ifjuság még sem jelentkezik a kellő számban a magyar honvédséghez. Azt sem lehet okul felhozni, hogy a fizetéses helyek költsége magasak; mert hiszen ki van mondvá, hogy az esetben, ha az egész vagy a félfizetéses helyekre nem jelentkezik elegendő pályázó, akkor ingyen is felvesznek a katonai pályára alkalmas ifjakat.

És még sem jelentkeznek ifjaink kellő számban!

Nem akarjuk feltenni, hogy a mi ifjuságunkból kivesszett volna apáik ősi erénye s hogy az egykor harcias magyar nemzet anynyira elpuhult volna, hogy a haza védelmének legszentebb s annyi dicsőséggel kecségetető hivatását eltaszítaná magától. Sokkal valóbszinűnek tartjuk, hogy az ifjuság s általában a nagy közönség nincsen elegendő tájékozott a pályázatokról és azok feltételeiről.

Ugy vagyunk értesülve, hogy Wlassics kultuszminiszter még a napokban körlevelet bocsát ki a középiskolák igazgatóihoz, a melyben utasítja őket, hogy hívják föl az ifjuság figyelmét e katonai pályára, ismertessék meg velük a pályázat feltételeit s egyáltalán buzdítsák őket a Ludovika akadémiába való belépésre.

Értessék meg velük, hogy a hivatalnoki pálya, amelyre a legtöbbben tódulnak, nem nyithat oly széles teret ambíciójuk kielégítésére, mint a katonai.

De hát szükség van e csakugyan erre a buzdításra? Hát a magyar ifjuság szíve nem dobog már oly hevesen a hazáért s a harcok babérjaiért? Nem akarna daliás katoná lenni, telve férfias erényekkel és ambíciókkal? ...

Misu.

A Debreczeni Hirlap számára
Irta: Petrics Lajos.

Szegény kis Misu, ott nyugszik most a temető egyik félreeső zugában, egy jeltelen kis sirban.

Szinte magam előtt látom most is rongyos kis alakját. Piros egésszéges arca most már elvesztette színét. Fehér, hófehér lepel vont a be azt.

Beszédes kis ajka most már örökre elnémult, elnémitotta azt a rongyos halál fagyos szele.

Most már megnyugodott az ő kis lelke is, elérte egyetlen óhaját, megláthatta kis testvérjét, a ki után oly sokáig vágyódott.

Ott pihennek egymás mellett, egyedül távol a világ zajától megmentve a földi kintől, nyomoruságtól a melyből rövid ittlétük, földi kinlódásuk alatt jókora rész jutott ártatlan lelkükre.

Még nem régen talalkoztam szegény kis Misuval, a mikor rentes sokas szerint egy utca sarkon kéregetett szegény öreg anyja részére egy pár betevő talatra valót.

Oly szánalmasan nézett ki rongyos kis ruhájában. nagy fekete szemét oly szívet megindítóan emelte az emberekre, hogy lehetetlen volt meg nem színni s egy kis almizsa nélkül elbocsátani, a mit aztán ő hűségesen haza vitt szegény beteg anyjának, ki az öregségtől már teljesen megtörve ott feküdt a város egyik félreeső helyén meghuzódó gunyhóban.

Midőn haza ért öreg anyjának nyakába borult, megcsókolta és átadta a jó emberek adományát.

Ilyenkor eszébe jutott a kis Misunak ren-

székhe
nem az
tegnap
felszok
semmit

A

különb

Sz

nesen

szoktam

ezt a d

M

tottam.

Ne

látó vag

halló

én dijn

—

leirni.

—

tem hog

nem tud

Me

Ráütök

—

ide tetsze

tudtam,

Tala

törvényt

tild női

tévedés!

tözött ide

desen kis

elköltözöt

mindig va

ő kis szö

De e

kor hang

mek, sirat

régen itt

vissza.

Anyj

sokára me

már e bes

már e sza

teljesedte

Ezuá

getni.

Soksz

sem bánat

vesztett ki

Midő

a kis Misu

játszótsa

egy szomo

kója, a hon

egyforma

Ettől

kis testvérj

melyet kön

Lebor

tenhez, eng

kozhasana

a szebb, bo

Soksz

étlen, szon

kétségbe es

járhat az ő

Karác

a sok embe

reskedések

denki tőle

Női díjnokok a debreczeni kir törvényszéknél.

— Haladunk. —

(melyben a rövid látás megbosszulja magát)

A princípálisom felszalasztott a törvényszékhez tegnap. Evvel a „tegnappal” nem azt akarom mondani, mondani, hogy csak tegnap szalasztott fel — nem, mert mindég felszokott küldeni, én a „tegnap” szóval semmit se akartam mondani.

A princípálisom meg köztem csak az a különbség, hogy ő szalaszt én meg szaladok.

Szóval felmentem a törvényszékhez, egyenesen az egyik díjnokhoz, akit rendszeren én szoktam srófolni, hogy írja már le ezt meg ezt a darabot.

Mint rendszeren, most is direkt felé tartottam.

Nekem az a rossz szokásom, hogy rövid látó vagyok s hogy néha „se látok — se hallok”, most is egyenesen oda lépve az én díjnokomhoz, a vállára ütök.

— Kérem a 19534/1897 számot azonnal leírni.

— Mi az? kérde a vállon megütött.

— Pardon, kérem, ezer bocsánat, azt hittem hogy izé . . . igazán nem akartam . . . nem tudtam hogy n a g y s á d . . .

Megyek tovább, hogy talán tévedtem Ráütök egy másik vállára.

— Maga paraszt!

— Engedelmet kérek, ezer bocsánat, már ide tetszett ülni? . . . igazán nem akartam, nem tudtam, hogy n a g y s á d . . .

Talán rossz helyt járok, hiszen engem a törvényszékhez küldtek, nem a Kronovitz Matild női varrodájába, már micsoda ostoba tévedés! Vagy Kronovitz Matild varrodája költözött ide?

desen kis szőke nénye, a ki már ő előtte jóval elköltözött az angyalok hazájába. Ő azért még mindig várta hogy majd vissza jön egyszer az ő kis szőke nénye.

De csak nem jött az hiába várta. Ilyenkor hangos sirásra fakadt a szegény kis gyermek, siratta kis játszótársát, a ki már oly régen itt hagyta s a ki még mindig nem jött vissza.

Anyja vigasztalta, hogy ne sirjon, nem sokára meg láthatják egymást. De ő nem hitt már e beszédnek, hiszen annyiszor hallotta már e szavakat s amelyek még mindig nem teljesedtek be.

Ezuán mindég szomorúan ment el kéregetni.

Sokszor egész nap nem evett egy falatot sem bánatában, folyton zokogott, siratta elvesztett kis testvérjét.

Midőn aztán lassanként nőtt, növekedett a kis Misu, már feltudta fogni, hogy az ő kis játszótársa mért késik oly sokáig, hogy az egy szomorú kis helynek a temetőnek lett lakója, a honnan nincs többé visszajérés, a hol egyforma ur és szegény.

Ettől kezdve gyakran kiment a temetőbe kis testvére sírjához. Virágot vitt sírjára, a melyet könnyeivel öntözött meg.

Leborult a hantra s imádkozott a jó Istenhez, engedje meg, hogy minél előbb találkozhassanak, vigye el ő kis testvére mellé, abba a szebb, boldogabb világba.

Sokszor egész napot künn ültött szegény éltlen, szomjan a temetőben, anyja ilyenkor kétségbe esett, nem tudta elgondolni, merre járhat az ő egyetlen vigasza, támasza.

Karácsony szombatja volt, sürgött-forgott a sok ember az utcákon. Telve voltak a kereskedések jó szívű szülőkkal, gyekezett mindenki tőle telhetőleg valami csekéllyel

Megnézem az utcáról, hogy mi van kiírva, — tisztán olvasható: Kir. Törvényszék „Kir. Járásbiróság”. A Kronovitz Matild varrodájának feliratát sehol sem látom.

Visszamegyek a telekkönyvhöz, hogy informáltassam magam. A Jóska barátom majd ad felvilágosítást.

Az ő helye felé tartok s szokásom szerint az ő vállára is ráütök.

— Szervusz Jóska!

— Szentelen!

— Ejnye Jóska, de kényes vagy — mondok — s meg simogatom a fejét.

— Szsz! Jóska, hát ne tedd a pennát a fejedre, de megszurttál vele!

— Maga barom, hát nem látja hogy a h a j t ü m szurta meg.

— Pardon, kérem, ezer bocsánat, azt hittem, hogy izé . . . igazán nem akartam . . . nem tudtam, hogy n a g y s á d.

Rohanok vissza az irodába s lélekszakadva mondom.

— Princípális ur, kérem a törvényszék az éjjel elköltözött a régi helyéről, most ott — vagy varroda, — vagy apácaz klastrom van.

— Hogy-hogy?

— Akármerre mentem, mindenütt leányok szidták össze.

— Elment az esze? Hát nem tudja, — hogy az elnök h á r o m n ő d i j n o k o t alkalmazott a törvényszéknél?

— Abbizony, épen háromba botlottam meg!

*

Törtévé pedig, hogy a debreczeni kir. törvényszék elnöke Propper Arankát, Molnár Arankát és Soltész Idát alkalmazta a törvényszéknél, mint díjnokokat

megörvendeztetni gyermekeit e nagy ünnepen.

A kis Misu is elindult, hogy rendszer napi körútján a betevő falatot megszerezze.

Most még szánalmasabban nézett ki rongyos kis ruhájában a sok csillogó, ragyogó tárgyakat vívó emberáradatban.

Akadnak jó szívű emberek, kik a sok apró tárgyakból az utca e szánalmas kis rongyos alakjának is juttattak egy pár darabot.

Midőn körútját bevégezte, a temető felé vette útját.

Gyorsan haladt a hosszú uton egyedül meg, meg csapatva néha a hideg északi szélről.

Egyenesen kis testvére sírjához ment. — Leborult a sírra s megcsókolta kis nénye kopott fejfáját.

Majd elő szedte a kapott fényes tárgyakat és oda rakta a kis gondozatlan sírra Karácsonyi ajándékul.

Imádkozott a jó Istenhez, hogy juttassa azokat az ő testvérjéhez, mint az ő ajándékát. És leborult a sírra s zokogott tovább, míg egyszer a hidegtől gyenge kis tagjai elszibadtak s elnyomta az álmom.

*

Midőn este a városban kigyultak a karácsonyfák, a melyeket örvendő gyermekek és boldog szülők vetek körül, akkor már boldog volt a kis Misu is, mert megláthatta kis testvérjét a ki után oly sokáig vágyakozott.

Elköltözött ő is egy boldogabb hazába, a hol egyforma a gazdag és koldus.

Ott találták meg, a kis jeltelen sirhan-ton megdermedt tagokkal.

Neki volt a legboldogabb karácsonya.

s így ezután a „h i r t e l e n l e i r a t á s o k é r t” nem szivar lesz a honárarium, hanem b o n b o n . . .

Tukó.

Egyről-másról.

A legszebb, a legjobb!

Croquisok kaphatók a Debreczeni Hirlap szerkesztőségében. A legjobb minőségű s a legújabb fazonu stoffból készülnek.

Téli, nyári, őszi, tavaszi ujas, nadrág és lajblí karczatok. Már rég érzett s javítani kívánt közszükségletet vélünk kielégíteni akkor, a mikor e gyárat felállítjuk. Azért hogy ezéjük új, s még nincs bejegyezve, nem kell bizalmatlannak lenni a t. publikumnak, mert a t. szerkesztőség magas védnöksége alatt van szerencsénk lehetni.

Igaz, hogy anyagi tőkével nem rendelkezünk, de erre nekünk semmi szükségünk nincs. Mert nem az anyagiaktól függ fennmaradásunk, hanem a szellemiektől. — S hogy munkásságunkat siker koronázza, hogy gyárunk virágzásnak induljék; az nem is anyira rajtunk áll, mint t. olvasóinkon. Ha tehát kedves (a melyre kedves olvasóink azt akarják, hogy gyárunk virágozzék, hogy mennél tovább éljünk, legyetek halásak s kaczagatok a mi boldogságainkon, még ha csiklandozás arán is.

Ha így gondolkodtok (Ámen) úgy nyilatkozhatok, de ha ellenkezőleg érezték úgy unalmaskodva hallgassatok. Mi hisszük, legalább szeretjük hinni, hogy rokonszenvedetek a legnagyobb mértékben megnyertük, bírjuk s birni fogjuk, mert ha mi meg nem érdekeljük, úgy ki érdemli azt meg?

Nem hinnék, hogy volna olyan valakitek rajtunk kívül a ki még akkor is mosolyt szeretne látni, rózsás ajkatokon. a mikor nekik bánat s fájdalom nyomja lelküket. — Kérjük tehát b. megrendeléseket a mérték megküldése s az ár megjelölése mellett kezünkhez juttatni!

Magunkat jóindulatokba ajánlva maradunk tisztelettel

Jozefa

a kompanistája nevében is.

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

A jannár-márcziusi negyedév elején felhívjuk a közönség figyelmét a

DEBRECZENI HIRLAP-ra

mely pártoktól és kormánytól egyaránt függetlenül, egyedül olvasóközönségének érdekeit szolgálja. A „DEBRECZENI HIRLAP” a naponként megjelenő

„UJ TELEFON”

ezimű élezzlappal együtt

Egész évre	10 frt
Fél évre	5
Negyed évre	2 frt 50

Előfizethetni helyben a kiadó hivatalban Kutasi Imre könyvnyomdájában valamint Telegdy K. Lajos könyvkereskedésében és vidéken a postahivatal utján.

NAPI HIREK.

Debreczen, jan. 7.

Időjárás.

A központi meteorológiai intézetnek Debreczenbe küldött távirati jelentése szerint a következő időjárás várható:

— január 7. —

— Fagy. — Ködös. — Jelentékeny esadadék. —

— Az iparosok egy régi sérelme saúnik meg legközelebb. Husz esztendő óta legjobban a miatt panaszkodnak a kisiparosok, hogy az állam versenyt csinál nekik a fegyintézetekben, a rabokat ipari munkával fog-

lalkoztatván. Mint most az igazságügyminiszter kijelentette, ez az állapot nemsokára megszűnik, mert a kormánynak az a terve, hogy fokozatosan életbe léptesse a fegyvereknek mezei munkával való foglalkoztatását. Már legközelebb Debreczen környékén gyűjtőfogházat létesítenek, mely már egészen a mezei munka rendszer szerint lesz berendezve. Iparosaink biznyára örömmel fognak tudomást venni a helyes tervről, mely lassankint az egész vonalon megfog valósíthatni.

— **1848. ünneplése Debreczenben.** Magyarország új korszakának ébredését, azokat a cselekedeteket, amelyeknek 1848-ban való színlelye hazánk, az idén ünneplik meg mindenütt, ahol magyar szív dobog. A debreczeni városi tanács által az ünnepély előkészítésére kiküldött bizottság — mint lapunkat értesítik — ehó 9-én vasárnap délelőtt 11 órakor fogja első értekezletét megtartani Simonffy Imre kir. tanácsos polgármester elnökölete mellett.

— **Uj egyházkerületi tanácsbíró.** Lengyel Imrénének az alsó szabolcs-hajduvidéki ev. ref. egyházmegye gondnokává történt meg választása folytán egy egyházkerületi tanácsbírói állás üresedett meg, melyre az öszi egyházkerületi közgyűlés elrendelte a szavazást. A szavazatok beadásának határideje most járt le, a szavazó lapok felbontásának ideje felől csak később fognak határozni.

— **Monstre sajtóper.** Olyan szenzációs sajtó tárgyalás lesz Debreczenben f. hó 29-én milyen még soha nem volt. Rendkívüliséget kölesönöz a tárgyalásnak hogy azon 25, mondó huszonöt vádlott fog szerepelni. A magán vádló Lőrinczy István kenézli (Szabolcsmegye) volt tisztviselő, ki sajtóper indított 25 elköltő egyén ellen, kik őt állítólag becsületében meghurcolták. A Nyiregyháza n. megjelenő Nyirvidék ez. vegyes tartalmu hetilap 1895. okt. 27-ik számának nyiltér rovatában egy Nyilátka o z a t jelent meg, mely Lőrinczy István kenézli lakos ellen vehemens támadást intéz és ellene több rágalmozó és becsületsértő kifejezést tartalmaz, a nyilatkozat alá Boóc Ferencz (elsőrendű vádlott) mérnök és 24 társa neve volt aláírva. A nyilatkozatban többek közt ilyen kifejezések olvashatók Lőrinczy István erkölcsileg elzüllött egyén, neve többször meghurcoltatott már, elszűlyedt személy stb. Az inkriminált cikk ellen Lőrinczy István mint ellene nyilvános rágalmozó és becsületsértést tartalmazó közlemény ellen sajtóper indított, mely azonnal folyamatba is tetetett. A vizsgálat ez ügyben már teljesen be van fejezve és a végtárgyalás ki van tűzve ehó 29-ére. — E mindenesetre érdekes esküdtzéki tárgyalás Debreczenben a debreczeni kir. törvényszék, mint sajtóbíróság előtt fog lefolyni, melyre mind a 25 vádlott és rengeteg számu tanu van beidézve. Az elsőrendű vádlott Boóc Ferencz főmérnök, azonkívül vádlottakként szerepelnek, Bartha István kenézli ev. ref. lelkész, Kútk Izidor kenézli gér. kath. Mató János kántortanító Oláhlgnáz mérnök stb. A monstre esküdtzéki végtárgyalás körülbelül egy egész hétig fog tartani. A hosszú tárgyalás legkényelmelenebb lesz a beidézett t. esküdt urakra, kiknek a tárgyalás folyamata alatt a törvényszéki palotát elhagyni nem szabad, sőt még a hozzátartozóikkal sem szabad érintkezni.

A törvényszéki palotában kényelmes lakás lesz berendezve az esküdtéknek hogy a fáradságos nappali munka után kipihenjék magukat és az édes nyugalom után újult erővel tárgyaljanak másnap, sokáig-sokáig egy egész hétig. A monstre esküdtzéki tárgyalást Igártó Sándor kir. törvényszéki elnök fogja vezetni. A 29-én kezdetét veendő tárgyalásról annak idején részletes tudósítást fogunk közölni.

— **A debreczeni vasuti gépjárató műhely.** A debreczeni vasuti gép- és kocsijárató műhely berendezése a befejezéshez közeledvén, a m. á. v. igazgatósága ma már rövid idő mulva megteszi az intézkedéseket ahhoz, hogy a műhely üzemét megkezdhesse. Ez azonban aligha várható elébb júniusnál, amikor egyszerre, több száz gépkovács, géplakatos, esztergyáros, asztalos, szattler stb. munkást fogadnak fel.

— **Mozgalom az orpheum ellen.** A debreczeni vendéglősök ipartársulata a tegnapi napon egy kérvényt nyújtott be a városi tanácshoz és a rendőrfőkapitánysághoz, melyben erősen kikelnek a nyári orpheumok ellen, melyek rájok nézve igen károsak. A beadványban elősorolják, hogy mily sérelmes rájuk nézve a körülmény, hogy a debreczeni közönséget a nyáron izetlenkedő orpheum elvonja a vendéglősöktől, kik ez idő alatt ugyszólván semmit sem keresnek. Kifejtik a beadott memorandumban, hogy az ő veszteségükön kívül nagy kárt szenved maga a közönség is, melynek könnyebb vérü tagjait az orpheum ledér hölgyei hónapokon keresztül tetszésük szerint fosztogathatják. A legnagyobb sérelmüket az képezi, hogy a szórakozni vágyó közönség pénze az orpheumokba vándorol és ezalatt a kávéházak, vendéglők és ehhez hasonló mulatók panganak, és a rájok vetett sulyos közterheket sem tudják kifizetni. Körülbelül ezek vannak felsorolva a beadott kérvényben, melyek mind jogos kívánalmak és követelések, és reméljük, hogy a városi tanács is a vendéglősök javára fog dönteni.

— **Allami ménék kiosztása Debreczenben.** Az allami ménék az egyes fedeztetési állomásokra való kiosztása a debreczeni méntelep osztályánál folyó évi január hó 20-án fog megtörténni. A ménkiosztást Losonczy Mihály miniszteri tanácsos, Budaházy Kálmán miniszteri titkár és Fialla el Hadad Mihály alezredes fogják bizaltságilag fogják eszközölni.

— **Az iskolában.** Ismét megindult az élet A különféle bizonyítványok különböző hatásai már elenyésztek, a nebulók visszatértek a padok közé; lapitani! drukkolni és padot faragni. Így, az első napokban azt veszik észre, hogy tulajdonképpen nem is olyan rossz dolog az iskola, mégis csak mulatságosabb a kenyeres pajtások között lenni, mint otthon, örökké a papa szigoru tekintete előtt. Ez az öröm azonban csak addig tart, a mig az első szekunda előre nem veti árnyékát, a husvétü ünnepek felé. Onnan kezdve aztán mennél beljebb haladnak, annál meguntabb, szürkébb lesz az iskola tájk. Hiába, édes: a változatosság, ezt a nebulók is elismerik. Hát még ha az a változatosság vakációkkal jár! Örülnek a szülők is egy kicsit, mert akármilyen kedvesek is azok a gyermekek, de nagyon felforgatják a házat. Most legalább naponként ismét egy pár órára nyugalom van. Felpakolva anyai áldással és apai dorgatóriummal újra kezdik ott, a hol karácsony előtt elhagyták s erősen ígéri, hogy a husvétü bizonyítvány sokkal jobb lesz, a végbizonyítvány, no az meg pláne nagyon jó lesz.

— **Mennyibe kerül a bünügyi eljárás Debreczenben.** Minden ujesztendő elején a kir. ügyészségeknek jelentést kell tenni az igazügyi miniszterhez arról, hogy az előző év folyamán hány forintot emésztett fel a bünügyi eljárás. A debreczeni kir. ügyészség már elkészítette az 1897-ik elmúlt év bünügyi költségjegyzékét és azt már fel is terjesztette az igazságügyminiszterhez jóváhagyás végett. A mi Debreczent és Hajdúvármegyét illeti, szép summát tesz ki a bünügyi kiadások kontója. A számadás végadatai szerint ugyanis eljárási költségre: 7561 frt 56 kr. Élrelmezési költségre 5059 frt 35, kr. leltári tárgyak beszerzésére 925 frt 79 kr. egyéb szükségletekre 252 frt 76 kr. kellett; összesen: 17911 frt 10 kr-ra rug tehát a debreczeni kir. ügyészség mult évi kiadása. Az 1896-ik évhez képest a kiadásokban azonban mégis némi csökkenés van mert akkor körülbelül 1000 frttal több kellett a bünügyi kiadásokra.

— **Igazolt városatyák.** Az igazoló választmány tegnap délután dr. Kola János elnökölete mellett rövid ülést tartott, amelyen igazolta a péterfiai és a csapó utcza városrészt két új közgyűlési tagjának Csiky Lajosnak és Várjas Sándornak törvényszerű megválasztását.

— **Sóvágó János szabadrábon.** A „Debreczeni Ellenőr“ tegnapi száma egyszénzációs ujdonságot közöl, tudniillik, hogy Sóvágó Jánost a hirhedt gonosztevőt a csendőrség letartóztatta és beszállította Debreczenbe. De ezen letartóztatás ellen védője dr. Kardos Samu felebbezett és erre kibocsátották a fogházból. Erre az ujdonságra az a megjegyezni valónk, hogy ma a leghitelesebb forrásból értesültünk arról, miszerint Sóvágó Jánost egyáltalában nem is tartóztatták le s így a fogházból annál kevésbbé szabadulhatott ki. — Így tehát a „Debreczeni Ellenőr“ és a „Reggeli Ujság“ mult heti számaiban megjelent rémhírek Sóvágó letartóztatásáról és szabadon bocsátásáról mind en alapot nélkülölöznek, mert mint már fentebb említettük, őt semmiféle lopás miatt nem tartóztatták le.

— **A debreczeni gazdasági egyesülethez** intézett a földmivelésügyi miniszter most felhívást, hogy a gazdaközönség az olecsó marhasó forgalombahozatalát biztosító 1897. évi I. törvényekről még nem bir kellő tájékozással és így marhasó használatára való buzdítás mellett a lehető legszélesebb körben hozzák a gazdaközönség tudomására, hogy az ország különböző helyein majdnem 300 sóárus arulja a marhasót és hogy a só eladási ára 19 koronán van megállapítva, — mely alapárhez az országban főnnálló királyi adóhivataloknál csak az időnkinti szállítási költség ütendő hozzá.

— **Megerősített közgyűlési határozat.** A mult közgyűlés azon határozatát, hogy Debreczen város a magyar néprajzi társulat alapító tagjai közzé 50 frttal belép, a belügyminiszter tegnap érkezett leiratában, helyben hagyta.

— **Nincs többé záróra.** Azaz, hogy ez még nem épen bizonyos, csupán kilátásban van, hogy ez a debreczeni mulatózó emberek fülének jól és kellemesen hangzó szólam valóra válik. — A debreczeni vendéglősök, szállodások és kávéosk partársulata ugyanis a mai napon beadványt intézett Debreczen sz. kir. város tanácsához, melyben a zárórának teljes eltörlését kéri. — Az ipartársulat igen hoosszan indokolja beadványában kérelmének jogosságát s azt állítja, hogy a kik mulatni akarnak, azok a 12 vagy 2 órai

záróra után is mulatnak az ugynevezett separeban. — De a hol ilyenek nincsenek, azon kávéházak vendégei kénytelenek záróra után a legalsóbb mulatóhelyekre vonulni, mert azoknak reggelig szabad nyitvatartani nyilvános üzleteiket. — Sok más indok között, felhozzák igen helyesen azt is, hogy a kik Budapestről reggel 2 óra 40 perczkor Debreczenbe érkeznek nem kaphatnak egy csésze theát, vagy egy adag sonkát sem, mert minden üzlet zárva van s így éhen szomjan kell maradniok. — Kérik tehát a tanácsot, hogy a záróra eltörlésére vonatkozólag terjesszen javaslatot a törvényhatósági bizottsági közgyűlés elé s abban az esetben, ha feltöröltetnék a szabályrendelet ezen pontja, úgy ők bizonyos díját hajlandók volnának e kedvezmény igénybevételéért fizetni. — Kérik továbbá a rendőri díj eltörlését is azon érv alapján, hogy a rendőrség minden ember közbiztonságáért tartatik fenn, azért ők nem látják azt be, hogy miért keljen ezért nekik külön díjat fizetni. Ez utóbbi kérelmét az ipartársulatnak nem látjuk jogosnak, mert ők akkor, mikor rendőri díjat fizetnek, külön igényelik a rendőrség szolgáltatát. Míg ellenben a záróra eltörlését igenis megengedhetőnek véljük egyetlen egy okból ha meg nem engedik, úgy is nem tartják be a zárórát, a ki mulatni akar úgy is mulat reggelig. Miért ne engedné meg tehát a közgyűlés ezt. A különbség csak az lesz, hogy míg most jogtalanul és a büntetés réme alatt szegik meg a vendéglősök a szabályrendeletet, addig ezután szabadon tarthatják nyitva reggelig üzleteiket.

— **Kanyaró járvány Nádudvaron.** Nádudvaron kanyaró járvány uralkodik. A megyei főorvos dr. Losónézy Álmós tegnap Nádudvaron járt és megtette a legszigorubb óvintézkedéseket a járvány elterjedésének meggátolására. Az összes óvodákat és iskolákat bezárták.

— **Meglopott debreczeni ügyvéd.** Lapunk tegnapi számában adtunk hírt a Dr. Freund Jenő ügyvéd esetéről. Az ellopott 95 frtnak persze se hire se hamva. Az államasutakon utazók számára talán jó volna, ha valami élelmes vállalat a kezébe venné az ügyet s részvénytársaságot alapítana „vasuti kifosztások” elleni biztosításokra. Hogy ez nem volna teljesen felesleges, bizonyítja az a nagy forgalom, hogy a budapest-predeáli vonalon a Dr. Freund Jenő esete — egyik állomás főnök szerint — rövid két hét alatt a tizenkettedik és sajátságos módon a lopások módszere kezd monoton lenni. Az I-ső osztályban utazik egy ur, a ki Pestre megy s ki álmos. A gondos kalauz külön fülkét ad a fáradt utasnak, s rázárja az ajtót. Az utas elalazik s a pénznek időközben lába kél. Az utas felébred, keresi a pénzt, a pénz átúnt; jelentést tesz a legközelebbi állomás főnöknek, a ki megvizsgasztalja, hogy hát: Ne tessék busulni, ez mára tizenkettedik eset.

— **A kerületi pénztárak s a gyógyszerek.** Sokfele az országban összeütközés van most a kerületi betegsegélyező pénztárak s a gyógyszerészek közt. Ezek az egyesületek ugyanis szerfelett nagy perczeket kérnek a gyógyszertár tulajdonosaitól daczára, hogy az orvosok ára január elejével ismét lejjebb ment, a budapesti összes gyógyszerészek úgy segítenek a bajon, hogy kimondották mikép, 10 százaléknál nagyobb kedvezményben a kerületi betegsegélyező pénztárt nem részesítik, — főképp az említett knál fogva nem. Ezenfelül csak úgy hiteleznek, ha a pénztár biztosítá-

kul ezer forintot készpénzben, vagy óvadékpapírokban deponál. Erről a határozatról értesítették a vidéki kartársakat is.

— **Holdfogyatkozás.** Ma, pénteken éjjel a hold, mely most igen magasan áll az égen, korongjának egy kis részével a föld magvának árnyékába lép, a honnan másfél órával később ismét kikerül. A mag árnyékát a félárnyék előzi meg. Éjjeli 11 óra felé a világos holdkorongot ez a fél árnyék, mely délkeletről jön, kissé elhomályosítja. Éjjel után 53 perczcel a délkeleti holdszélén a magárnyék jelenik meg. Reggeli 1 óra 40 perczkor a fogyatkozás tetőpontját éri el. Innen kezdve a magárnyék hátrább szorul, látszólag jobbra fordul, azaz délnyugatnak és reggeli 2 óra 28 perczkor elhagyja a holdat.

— **Vér a szinpadon.** Temesvárról írják: Az új év nem a legszerencsésebb omenekkel köszöntött be a szinpadunkon. Mindjárt az első estén, V. László előadásán vér, igazi vér folyt a szinpadon. Szarvassy Sándor, aki Cilleyt játszotta, járt rosszul. A kóristahad oly vehemensen fogott az armányos Cilley lekonzolásához, hogy az egyik kard csontig vágta meg Szarvassy kezét. Szerencsére, meg is hal Cilley, különben nem tudott volna tovább játszani a megsebesült.

A másik sebesülés hamarosan követte az első. Thurgonyi Elemér, a hős szerelmes járta meg, a ki „Vilót” játszta tegnap este. A konyhó-jelenetében, a mikor az a feje fölött kinyulad, kezében véletlenül elsült a pisztoly és két ujjáról csontig szedte le a bőrt.

A hős szerelmesnél sokkal jobban ijedt meg szépséges menyasszonya: Csibe Böske, aki az ijedtségtől csak annyit tudott susogni a szinfalak mögött:

— Jaj! miért nem halok meg inkább én!

Ma két leborotvált arcú embert lehetett az utcán látni. Az egyiknek a bal, a másiknak a jobb keze van felkötve.

— **Még egy sajtóper.** Lapunk más helyén megírtuk, hogy Lőrinczy István kenézli volt tisztviselő sajtóper indított Boecz Ferencz mérnök és 24 társa ellen, és ez ügyben f. hó 29-én veszi kezdetét az esküdszéki végtárgyalás a debreczeni kir. törvényszék előtt. Mint ujaddan értesülünk Lőrinczy István egy másik nagy sajtóper is indított Bartha József kenézli ev. ref. lelkész és 7 társa ellen. A sajtóper azért indította Lőrinczy, mert a Budapesten megjelenő „Magyarország” című napilapban egy nyilatkozat jelent meg, Bartha József eláírásával, mely Lőrinczy ellen becsületsértő és rágalmozó támadást intéz. — Ez ügyben az esküdszéki végtárgyalás február hó 12 ére van kitűzve. — Erre a tárgyalásra a 7 vádlott és 13 tanu van megidézve. A sajtóper tárgyalása is 2—3 napot igénybe fog venni.

— **Védelem.** Torzonborz, szürkankós paraszt lép a falusi bíró elé. Leveszi a sipkáját s „Adjon Isten” szóval kezét nyújt a bíró urnak.

— Hát begyűttem. — Itt az idéző czédula. — Jó volna elcsinálni már ezt a kis sort.

A bíró behívja a panaszost, akinek kendőkkel be van kötve a feje.

— Kend hagyta helyben ezt az embert?

A szürös ember egyet ránt a vállán.

— Az ám, összekulombóztunk. Nagyon

lány volt a koma feje.

— Hát beismeri tettét?

— Ha muszáj.

— Mielőtt itélnék, de... hát... izé... sokan vagyunk itt.

— Csak ki vele bátran, mi az?

A szürkankó megmozdul s egy nagy kosár buvik ki alóla.

— Tisztelteti az anyjuk, egy néhány tojáást küldött...

— **A legdrágább női kalap.** Férjek akik panaszkodtok, ha a feleségetek kalapja egy két tizforintosba kerül: hallgassatok ezután. Mert ti nem fizettetek 22.200 forintos a feleségetek kalapjáért, mint egy braunschweigi férj. A dolog úgy volt, hogy a menyecske kalapot akart, de a pénzők kifogyott már. Ők tudniillik csak utazóban voltak ott. Azt ajánlották tehát a kereskedőnek, hogy fizetés helyett — beveszik egy osztályosorsjegyekbe, egy nyolezadrész erejéig. Az elfogadta az ajánlatot és ime: a sorsjegyet kihúzták — 300,000 márká nyereménynyel. A férj persze ki akart barátságosan egyezkedni a kereskedővel, aki azonban követelte a maga 37.500 márkáját, elengedve belőle kegyesen 500 márkát. A férj végre is kénytelen volt kifizetni ezt az összeget: 22.200 forintot egy kalapért!...

— **Hány árva van Debreczenben?** A debreczeni árvaszék gyámsága alatt a múlt év végén 4949 árva és 61 gondnokság alá helyezett egyén volt. Ezek ingó vagyona (készpénz jelzőlag biztosított kötvények, egyéb értékpapírok, takarékpénztári könyvek, ékszerek) 1.297,263 frtot tett. Szép pénz együttvéve

— **Egy primadonna életveszélyben.** A pécsi szintársulat kedves szubrettje Réthy Lina kisaszszony, nagy veszélyben forgott tegnap előtt este. A Czigánybáró előadása után hazatért lakására és felakarta gyujtani a lámpát. E művelet közben a gyufáról egy parányi szikra reá pattant az ablakot eltakaró csipkefüggönyre s azt egy pillanat alatt lángtengerben állott a kicsike hálósza s ki tudja micsoda végzetes szerencsétlenség történik, ha a bájos énekesnőt elhagyja a lélekjelenléte s nem igyekszik elfojtani a mind jobban és jobban terjeszkedő tüzet. Hirtelen letépte a lángba borult csipkéket s ezzel elejét vette annak, hogy a tűz tovaterjedhessen s még nagyobb szerencsétlenséget idézzen elő. A tűzelfojtásánál a kicsike szubrette mind a két kezeckéjét sulyosan össze vissza égette.

— **Új divatu innovalórukk.** Az amerikai leleményesség már a jeggyuru gyártásban is reformot idézett elő. Nemrég Newyorkban egy párocska esküdtött örök hűséget. Esküvő után a fiatal asszonyt barátói üdvözölték, s ez alkalommal levette ujjáról a jeggyurüt és megmutatta a barátóinak. Miután ezek a gyűrűn semmi különöset sem vettek észre a fiatal asszony egy tüvel egy a gyűrű felső oldalán levő kis lyukat nyomott meg, mire a gyűrű kettévált. Az egyik gyűrű belső felületén a két jegyes keresztszavak mellett picziny betűkkel egy rövid jelmondat volt bevésvé. A két gyűrű annyira összellik, hogy a leglétsőbb szem sem veheti észre, hogy az két darabból áll. Ennek az újításnak a kedvéért a new yorki leányok sokkal inkább kívánnak férjhez menni, mint eddig sőt sok házaspár cseréli föl régi jeggyuruját ilyen reformgyűrűvel.

— **Értesítés.** A debreczeni izr. hitközség választási bizottság ez iton értesíti az izr. hitközség tagjait, hogy az 1898. évre érvényes választói névjegyzéket elkészítette és azt az alapszabályok 13 §-sa értelmében 8 napi időtartamra az az 1898 évi január hó 15-ik napjáig a hitközség jegyzői irodájában (Nagy-Várud u. 2204.) közszemlére kitette mely idő alatt a névjegyzék minden nap 10—12 óráig megtekinthető és a netalán kihágások, vagy jogtalan felvételek elleni fezozlamlások tekintetbe vétetni nem fognak a választási bizottság.

— **Árverés a vasutnál.** A vasuti kocskiban és állomási helyiségekben 1897. évi október hó 20-ig elhagyott tárgyk ugymint bőröndök, táskák, esernyők, hűneműek stb. Debreczen állomás podgyászfelvételi helyiségében 1898 évi január hó 17 n d. e. 9 órakor kezdetét veendő nyilvános árverésen el fognak adni.

— A posta a rossz izlés ellen. A magyar királyi posta egy olyan elhatározásra jutott, amelylyel hálára kötelezi mindazokat, akik nem hívei a rossz és izléstelen tréfának. — Néhány év óta ugyanis nagyon elhatárolódott nálunk is az a Németországból importált szokás, hogy újévkor mindenféle trágár tréfával és képpel telenyomatott nyílt levelezőlapokat küldözgettek boldog-boldogtalannak azok, akik szeretik felebarátaikat bosszantani. Hogy mily mérveket öltött ez a csunya szokás mutatja az a körülmény, hogy Budapesten tizenöt ezer olyan képes levelezőlap maradt a posta nyakán, amelyet bélyeg nélkül adtak föl és a címzett nem akarta elfogadni. Ilyen körülmények közt és a saját karán okulva, elhatározta a postaigazgatóság, hogy a bélyegtelen „tréfás” levelező lapokat egyáltalában nem kézbesíti, hanem egyszerűen megsemmisíti. — A ki felebarátját bosszantani akarja, cselekedje azt legalább bélyegmentes levelekben.

— Nyirvízjárulék fizetésére felhívás. Az alsó nyirvidéki vízlecsapoló társulatot érdeklő 1868 évi ártéri költségek befizetésére az érdekelteket azzal hívjuk fel, hogy akik február hó 15-ig az I-ső félévre szóló járulékaikat ki nem fizetik, azoktól végrehajtás utján fog az féle 5%-os kamatával együtt behajtatni. Debreczen szab. kir. város adóügyosztálya (Hungária I-ső em. 8. ajtó.)

— Az étkezés esztétikája. Egy sokat utazott angol hírlapíró érdekesen írja le a különböző népek étkezési szokásait és természetesen az angolok étkezési módját tartja a legméltóbbnak az utánzásra, Ellenben nagyon kifogásolja az oroszokét, kik nem átalják az étkezésnél a nekik alkalmatlan kés és villa helyett — természetesen segédeszközöket használni. A francia, mint a jó izlés mestere, már sokkal jobban megközelíti az étkezési mód eszményét, azonban mégis kifogásolható azon szokása, hogy az elaprózott húst darabka kenyér segélyével veszi a villájára. Egyenesen visszatartónak tartja az angol a németek azon szokását, hogy a kést minduntalan a szájokba veszik. Ha már a németek, ugymond, a kényelmet olyan nagyon szeretik, akkor legalább vegyének példát a svédektől, kik előbb szépen elaprózzák a húst és a krumplit, és aztán a kóstolószerűen kényelmesen falatoznak a villa segélyével. — Az olasz, a hol csak teheti, mellőzi a kést és villát és a kanalat használja. Még a halat is kanállal eszik a cziptomok hazájában. A japánok, kiket sokan Ázsia francziáinak neveznek, két hegyes pálcát használnak villa gyanánt, rendkívül ügyesen. A kínaiak étkezése majdnem állatias hosszú körmeikkel szagatják széjjel a húst, melynek darabjait pálcáikkal emelik szájukhoz. A görögök oly nagy darabokban nyelik le a húst, mitől másfajta ember megfuladna. Ugy látszik, hogy a jó angol utazása közben nem a legjobb társaságokban étkezett, mert manapság művelt egyének a legtöbb országban egyformán étkeznek.

Színház.

M ü s j e r.

Pénteken, Jan. 7-én. Komáromy Mariska vendéjátékaülendkívüli bérlésűnetben: új betanulással A libapásztor Forrai Miklós kedvelt operettje. (Rendező: Vidor.)

Szombaton, jan. 8-n páros bérlésben L. Komáromy M. vendéjátékaül N. netta Lecorg finom zenéjü operetteje (Rendező: Vidor.) Ez előadást a jogszabálra való tekintetből, kivételesen 6 órák kezdik.

Vasárnap, jan. 9-én L. Komáromy M. vendéjátékaül páratlan bérlésűnetben: Éjjel az erdőn. Népszü. (Rend. Szathmari.)

Hétfőn, jan. 10-én páralan bérlésben L. Komáromy Mariska vendéjátékaül: A cornevillei haranok; Planquette kedvelt operetteje. Rendő: Komjáthy.

* Szókimondó asszonyság. A Madame sans Gêne, Sardou e nagyhirű színművének tegnapi előadását meglehetősen szűk közönség nézte végig, a darab sikere a szókimondó asszony szerepében rejlik melyet az személyesítője ügyesen játszik meg, az előadás sikere biztosítva van. Komjáthy né tehát azzal hogy oly igazi szókimondó s nem nagyon szemérmes volt, a legügyesebb alakítását mutatta be. Kedves férje ura is elég jól játszott. Megállták a helyüket még Vidor, Szathmari, Fenyéri, Halmi stb.

Kamarai közlemények.

A debreczeni kereskedelmi és iparkamara a következő hirdetményeket teszi közzé

A m. kir. államvasutak igazgatósága az 1898. évben tényleg összegyűlő ócska anyagokat u. m. Rugó acélokot, bádógokat, vascsöveket, vas és acél hulladékokot, rostélyvasakat, gyapot, posztó, karpit, szőr, vászon, hulladékokat, elakarván árusítani f. hó 29-iki lejáratl nyilvános árlejtést hirdet, melyre a feltételek kamaránknál megtekinthetők, az ajánlatok pedig ugyanott kaphatók.

A m. kir. szabadalmi hivatal a következő szabadalmi leírásokat küldte be:

Elektromos hegyi vaspálya. Készülék táviró gépekben. használt papír csikok lyukasztására. Ujtás szódavizes palackokon. Ütközés mentes kettős vasuti sín. Acetylén gázlángzó. Fűző ballon melltartóval. Kézzel és lábbal hajtható kocsi. Eljárás üvegmaznak és keramiai öntvényeknek hideg uton való előállítására. Önműködő jegyelárusító és lebélyező készülék perronjegyek, menetjegyek, vagy hasonlók számára. Konzerváló szer pneumatikus abroncsokhoz. Lángszabályozó hüvely Manchester és hasonló rendszerű acetylénlángzó számára. Autografikus levonatok előállítása zsirmentes ténával. Eljárás és berendezések jeggyártására. Ujtás az elektrolitikus metallurgiában. Ujtások villamos gyorspostaközlekedés Donany szállító készülék számára gépekhez. Ujtások desztillálásra és rektifikálásra szolgáló készülékeken. Eljárás lőszór utántartat készítésére. Önműködő csiszoló gép üvedények számára. Automatikus és kézzel működtetett készülék, tárgyak vagy személyek Röntgen képeinek előállítására. Lángzó acetylén gázhoz. Üvegfüvő gép automatikus tüzelő épületek és tengeri hajók számára. Eljárás és készülék fémek öntésére. Önműködő gáz és folyadék elárusító. Nagy forgássebességű Cynamogép. Ujtások ivlámpákon. Időmérő telefonikus beszélgetésekhez. Ujtások a szakasos áramvezetékű elektromos vasutak elosztó kommutátorjait működtető elektromágnesek fölfüggesztési és szerelési módján. Eljárás és készülék bőrök gyors cserzésére. Automatikus acetylén fejlesztől. Ujtások érmek és hasonlók öntési eljárásánál valamint a hozzávaló öntvényeken és készülékeken. Mindazok, akik a találmányok iránt érdeklődnek, a szabadalmak rajzait és leírását hivatalos helyiségünkben megtekinthetők.

A szamos völgyi vasutársulat az 1898. évre szükségelendő cikkek beszerzésének biztosítása céljából f. hó 15-iki lejáratl nyilvános árlejtést tart.

A cikkek következők:

1. Erdei iparcikkek, szalma és hánccs.
2. Üvegáruk.
3. Lővött és fonott áruk.
4. Bőrneműek.
5. Ruggyanta áruk.
6. Kelekötő áruk.
7. Olaj és zsirneműek.
8. Festő anyag, máz, enyv.
9. Fémneműek.
10. Acél és vasneműek.

Az áruk minőségéről és mennyiségéről való kimutatás, valamint a feltételek kamaránknál megtekinthetők.

A kereskedelemügyi m. kir. miniszter ur, Déva rendezett tanácsu városnak a városi képviselő testületi közgyűlésében megállapított szabályrendeletét, mely által a házaló kereskedés a nevezett város területén a fennálló házalási szabályok 17 §-ában s az ezen §-t kiegészítő későbbi rendeletekben bizonyos vidékek lakóinak biztosított jogok épségben tartása mellett eltiltatott a fenti szám és kelet alatt jóváhagyta.

A m. kir. államvasutak balparti üzletvezetősége a rákosi rendező pályaudvaron levő olajgyárban a gázelőállítására felhasznált gázolajból 1898-ban körülbelül 22,500 kg. szénköneget (kohlenwaserstoff) és 7000 kgm. szénhidrogén gázolaj kátrányt termel, melyet eladni szándékozik, mincképpen f. hó 14-iki lejáratl nyilvános árlejtést tart, melyre a feltételek kamaránknál megtekinthetők.

A cs. és kir. közös külügyminiszter és a cs. és kir. zürichi consul értesítette a m. kir. kereskedelemügyi miniszteriumot, miszerint:

A svajcei bank szövetség a váltó kamatszámítás tekintetében azon határozatot hozta, hogy ezentul az összes hónapok 30 nappal számítottak és az osztó (divisor) megállapítása 360 nap alapul vétele mellett történik.

Ennélfogva a leszámítolási üzletben ezen számítási módszer egész Svajcra nézve elfogadottnak tekintendő, a miből folyólag ezen új számítási módszer a folyószámla kamatszámításnak hasonló megváltoztatását fogja eredményezni.

A kereskedelemügyi m. kir. miniszter ur tudatja, miszerint: a rustsuki cs. és kir. consulátus jelentése szerint az 1898 évi Január hó 13-án életbe lépő új bulgár kereskedelmi törvény a következő határozatokat tartalmazza:

Minden kereskedő köteles üzletének megnyitása alkalmával az illető kerületi törvényszéknél a kereskedelmi cég jegyzékbe felvétetni, mely alkalommal az cégét sajátkezüleg aláírni tartozik.

A már régebben letelepedett kereskedők cégjegyzékbe bejegyzéséről hat hó alatt tartoznak gondoskodni. Az, ki ezen határozatnak meg nem felel, 1000 frankig terjedő hirsággal büntethető. Fiuküzletek létesítése, cég változás vagy a cég megszüntetése is bejelentendő.

Minden kereskedő három könyvet tartozik vezetni; naplót, a leltárt és mérleg számára egy könyvet és levélmásoló könyvet.

A két első könyv a közjegyző vagy békebírák által lebélyegezendő.

Közgazdaság.

Budapesti gabinaatörsde.

Weisz József budapesti terménybizományi cég jelentése.

Debreczen, jan. 7.

Készáru 5—10 magasabb.

Oszi buza	12.06—12.08
Tavaszi buza	0.—0.—
Oszi rozs	8.75—8.76
Tavaszi rozs	0.—0.—
Oszi zab	6.40—6.42
Tavaszi zab	4.60—4.70
aug.—szep. tengeri	0.—0.—
Szept.—okt. tengeri	5.43—5.44
Május—juniusi 1897.	5.43—5.44

Sertéspiacz. Budapest-Kőbánya a 1897. decz. 29.

Magyar elsőrendű Öreg nehéz páronkint 320 klgron felüli sulyban — krtól — krig. Öreg közep páronkint 300 260 kgr. sulyban) — krtól — krig. Fialat nehéz (páron — 30 klgron felüli sulyban) — 55 krtól 56 — krtól Fialat közep (páronkint 250 300 klgr. sulyban) — 54 krtól 55 — krig. Fialat könnyű (páronkint 250 klgrig terjedő sulyban) — krtól — krig. II. Magyar szedett Nehéz (pá-

ronkint 280 klgron felüli sulyban) —52 krtól —53 krig. Közép (páronként 220—280 krg sulyból) —44 krt —45 krig. Könnyű páronként 220 klgrig terjedő sulyban —3 krtól —44 krig. III. Szérbia i: Nehéz (páronként 260 klgr. felüli sulyban) —51 krtól 52— krig. Közép (páronként 220—260 klgr sulyban) —49— krtól 50 — krig. Könnyű (páronként 220 klgrig terjedő sulyban) —47— krtól 48 krig.

Sertés létszám: 1897. évi okt. hó 26. napján volt készletben: 26.965 darab 1897 évi okt. hó 27. napján felhajtott — drb 1897. okt. hó 27. napján elszállított 301 drb. 1897. okt. hó 28. napjára marad készletben 26664 drb. Hizottsértés forgalom változatlan.

Debreczeni piacz.
December 28—29.

G a b o n a v á s á r.

- 9.80. Buza, piacra hozatott 950 mm. I. rendű II r. 925. III. r. 9.—
- Rozs, piacra hozatott 700 mm. I. rendű 8.12 II r. 7.85 III. r. 7.70
- Kétszeres, piacra hozatott 900 mm. I. rendű 7.50, II. r. 6.85 III. r. 6.40.
- Árpa, piacra hozatott 500 kgr. I. rendű 5.— II. r. 4.45, III. r. 4.40.
- Tengeri piacra hozatott 1000 kgr. 6-tengeri I. rendű —, II. r. —, III. r. —.
- Uj tengeri I. r. 4.80, II. r. 4.70 III. kr. 4.40.
- Köles 6 20 6.—
- Köleskása 13—, 12.50, 12.—
- Burgonya 3.60

Piaczi árucikkék:

100 kilónként: Bab fehér 12, bab sárga 10.00 burgonya 3.60, só darabos 10.50, só darált 12.00, disznózsir 60—62 frt, széna I. rendű 1.80, II. r. 1.60, III. r. 1.40, szalma I. r. 60 krt, II. r. 50, szalonna sós 58—60 frt, szalonna asótl 58 frt, háj 60 frt, juh turó 68— szappan 17.50 frt, aszalt szilva 16— frt, bors 18 frt lenese 20 frt, rizs 18 frt, pirszén 2. salgy tarjáni 150, szalon kőszén 180, árpakása 16—2.

Kilónként Árpakása 14—32 kr asza szilva 28 kr, vasztali dara 15 kr burgonya 6 kr., borsó szépassági 18 kr., szatmári 20 kr bab fehér 12 kr, sárga 10 kr, disznó-zsir 64, cukor 44.—45, irós-vaj — frt — kr, köleskása 15 kr., lenese szatmári 20 kr, szépassági 24 Nr, liszt Nr. 1. 15 kr, Nr. 2. 15 kr, 3. 14 k Nr. 4. 14 kr, Nr. 5. 12 kr, Nr. 6. 13 kr, ol vasztott vaj 80 kr., só darabos 11 kr, d ará 12 kr, rizskása 16—32 kr, szappan 22 kr szalonna sós 64 kr, sótlan 60 krajczár, r, kávé frt 13 kr.

CSARNOK.

Egy nagy művész csövegései.

(Lenbach életéből.)

... Akkoriban Hofner, egy fiatal ügyes festő volt az én orákulumom, a ki négy évvel volt idősebb nálam. Nagyon dicsérte szárnypróbálgatásaimat s minden módon bátorított, hogy szenteljem magamat a festészetre. Meg kell azonban vallanom, hogy csakhamar bizonyos fölényt éreztem fölötte. Mindig tehetségesebbnek tartottam ugyan mint magamat de föltűnt, hogy munka közben nagyon gyötörődött, míg nem minden könnyen ment. Ez a könnyedség nagyon gyakori fiatal emberek-nél, s helyes vezetés mellett nagyon szép eredményekre tudna vezetni; az akadémiákon azonban a természetadta talentumot kiölik s a tehetséges kezdőt rendszeren tönkre teszik.

Akkoriban mindent festetem, a mi csak kezem ügyébe akadt, például hpatkót, egész lovat, tyukokat. félmesztelen suhanczokat, vagy csak egy egy lélszárat, mely a sövényről lelógott. Először lettem a parasztházakhoz vezető, omlatag köbpcsokeket is erős fényhatás mellett; különösen tetesettek még a szalmakalapos és kaszás parasztsok is, Egy-szóval minden képzelhető festetem, valósá-

gos szenvedélyvel s ernyedetlen szorgalom-mal.

Igy azután tizenhat éves koromban már kenyeret kezdtem keresni a festéssel. Mindent festettem a mi csak előadódott, különö- sen fogadalmi képeket. Ha valahol szeren- csétlenség történt, vagy valami parasztember nagy veszélytől szabadult meg nyomban fo- gadalmi képet ajánlott föl az áltóttingi temp- lomnak.

Az ily képeken a parasztsok, családtag- jaikkal egyetemben, úgy álltak vagy ültek egymás mellett, mint az orgonasipok. Fejen- ként egy egész forintot kaptam, a mi számos tagu családnál tekintélyes summát tett ki. Az volt az ideálom, hogy naponta egy forintot kéréssek, s e mellett sokkal boldogabb voltam mint később, mikor a forintok nagyobb tömeg- ben látogattak hozzám.

De nemcsak fogadalmi képeket hanem czéltáblákat lövészter számára, zászlókat, czégek- et s egyéb ily holmit festettem.

Akkoriban másoltam először réri mester után. Schwartz Kristóftól, egy ingolstadtii mű- vészről (XVI. század) egy keresztlevélvel ke- rült a kezem közé, s elhatároztam, hogy le- másolom. A munka nagyon könnyű volt s azt hiszem, oly jól sikerült, hogy a másolatot össze lehetett volna tévesztetni az eredetivel. Ez 1852-ben volt, s ugyanakkor halt meg az atyám hatvanhárom éves korában. Az volt az óhaja, hogy egészen az építészetre adjam magamat. A családban azonban azt beszélték, hogy bátyám, a ki festő akart lenni, de nem volt neki szabad, e föltűnt velő bánatában, tizenkilenc éves korában meghalt. Mikor té- hát szigorú s a művészet iránt nem valami nagy rokonszenvenvel viseltető atyám meghalt a család nem gördített akadályokat művészi pályám elé.

Első rendes oktatásban az augsburgi poli- technikumon részesültem. Fajdalom, nem sok- kat ért. Juliennek franciaia litográfiai után rajzoltunk. Csak vasárnaponként festettünk olajban. Egy szabólegénynél volt erre alkal- mam, aki maga is értett ehhez a nemes mester- séghez, s velem együtt, természet után festett a mihez hétköznap nem volt ideje.

Lelkesedése nagy volt, tudása azonban anél szerényebb. Ennek daczára meglehetősen jártassággal bírt a zöld földdel való aláfestés- ben. Ezt akkor Hundertpfund módszernek nevezték, a hasonnevű tanár után. A zöld földdel való aláfestés Olaszországból származott s eredetét Giannino Cenniniig vezetik vissza.

Augsburgi tartózkodásom alatt tört ki belőlem a régiék iránt való szeretet. Nyomban megkezdtem másolásaimat az augsburgi kép- tárban legelőször is egy öreg embert, állítólag Jordaens művét.

Rendkívül jól éreztem magamat az öreg urak közt, míg a modernek kissé idegenek voltak rám nézve. Havi ellátásomra akkoriban 10—12 frtot kaptam hazulról.

De nem sokáig tartottam ki ezt az életet Csakhamar visszatartem Schrobenshausenba s munkámból éltem. Megkaptam az ott ural- kodó váltólázat, de két hét alatt kigyógyítottam magamat hideg fürdővel, meleg ágygyal s az által, hogy kizárólag csakis tejen és ke- nyéren éltem. Ez a táplálék annyira megtet- szett nekem hogy három esztendeig kizárólag csakis kenyeret meg tejet ettem. Ez életmód mellett erős és egészséges lettem, míg azelőtt meglehetősen gyöngén néztem ki.

Mikor e három év leteltével először men- tem Olaszországba, szinte megundorodtam, mi- kor a vendéglőben hust kellett ennem és bort inom. Azután ismét vidékre menekültem a Schrobenshausenii fél órányire fekvő Aresingbe hol Hofner barátom és művésztársam élt. Egy kis házat örökölt atyjától, a ki kőmives volt Egy padlásszobácskát rendezett be számomra. Rövid megszakításokat leszámítva két évig dolgoztam vele együtt. Nagy szenvedélyvel festettünk természet után, mikor a nap sütött Egyszer azért szakítottam meg ezt élet módot, mert Münchenbe mentem Grafle udvari festő- höz, ki Winterhalter tanítványa volt, két hó- napig maradtam nála. Nagyon ügyes festő volt, franciaia modor szerint dolgozott s tanul- tam is tőle egyet-mást; de végre ez se tetszett

nekem s visszamentem Hofnerhez. Aztán Mün- chenbe az Antikensaalba akartam bejutni, ami azonban nem sikerült. Megbetegedtem egy ne- gyed évig nem tudtam aludni, s kihüleéseket kaptam. Blénléhez vittek, a kinek vizgyógy intézete volt Thalkirchenben. A doktor ur ere- deti ember volt. Volt egy tehéncskéje, melyet rendkívül szeretett s egész nap czirógatott, hogy mennél több tejet adjon s egészséges maradjon. Itt is csak kenyéren meg tejen él- tem, fél kilenczkor aludni mentem s reggel négy órakor már dolgozni kezdtem (Folyt köv.)

Tájékoztató.

A Gönczy-egyesület „Otthon“ A kereske- delmi akadémia palotájában.

Nyilvános olvasó terem, a kollégiumban nyitva van hétfőn szerdán, szombatom d. u. 3—6 ig.

Muzeum, a kolégiumban nyitva van va- árnaponként d. e. 10—12 ig.

Famunkatanítás. A kézügyesítő egyesüle- őrediskolai mihelyében d. u. 4 óráig. Kedden Előkészítő csoport. Szerdán és pénteken: haladó csoport.

Zene-estélyek.

Az „Arany-bika“ vendéglő éttermében va- sárnap esténként a Magyarai testvérek és Rícz Károly zenekara felváltva tartanak zeneestélyt

Az „Arany-bika“ kávéházban hetenként zeneestély van: hétfőn Rícz Károly szer- dán a Magyaraiak.

Az „Angol királynő“ vendéglőben kedden Magyarai testvérek. pénteken Rícz Károly já- szanak.

A Hungária hávéházban minden szerdán szombaton és vasárnapokon Rícz Károly és Ma- gyari testvérek zenekara.

Corsó kávéházában minden kedden és csütörtökön Kiss Béla zenekara.

A Margit-fürdőben vasárnap és ünneppon- kon d. u. 4—6 óraközti sétahangverseny. — Ját- szik a katonazenekar.

A „Magyar Király“ kávéházában hétfőn Rícz Károly, minden szerdán és pénteken pe- dig a Kiss Béla zenekara játszik

Bérekcsik díjszabályzata.

	Két lovas	Egy lovas
I. Napszámra.		
Egész napra, reggeli 7 órától esti 9 óráig	5	3
Fél napra, reggeli 6 órától d. u. 1-ig, vagy d. u. 1-től esti 9 óráig	3	2
II. Óraszámra.		
Fél órára	40	30
3/4 órára	60	45
Egy egész órára	80	60
Minden következő órára	40	30
Az utolsó órában túl félórára v. kevesebb időre	20	15
III. Egyes járatokért.		
Megállapodás és visszamenet nélkül a város sorompóiá belül	50	30
IV. Meghatározott járatok.		
Temetéseknél (valláskülönbég nélkül), ha a végtiszesség a templomban történik, A temetőbe ki és vissza	2	1 40
A háztól egyenesen a temetőbe ki és vissza	1 20	80
A színházba menet	60	40
A színházból jövet	80	60
bármely vasuti indóház vagy raktárhoz nap- pal menet vagy jövet kéai táskával	50	30
éjjel	80	60
A kocsi mellé elhelyezett minden darab málha után külön 10 krajczár díj jár.		
A kocsolyázó, vagy csónakázó tóhoz, czukorgyár, légszeszgyár, kertészeti egylet és gőzmalomhoz menet vagy jövet	50	30
menet és visszajövet egy órai várakozással	80	60
A nagyerdői fürdőházhoz, polgári vagy katonai lövöldéhez menet vagy jövet	1	30
menet és jövet egy órai várakozással	50	30
minden következő órára	40	30
Külső barom- és lövésartérra oda és vissz- sza egy órai várakozással	1 20	80
minden következő órára	40	30
Katonai laktanyához és katonai kórházhoz menet vagy jövet	50	30
menet és visszajövet 1 órai várakozással	80	60
minden további órára	40	30

A díjak reggeli 6 órától esti 9 óráig számítottak

KÖNYV- és KÖNYOMDAI MUNKÁK

KÖNYV- és KÖNYOMDAI MUNKÁK

KUTASI IMRE

KÖNYV- és KÖNYOMDAJA

Debreczenben. Nagyvárad utca 2087. sz. Galli Ferencz háza. — Alánla magát mindenféle

gyors és pontos elkészítésére

Elvállal: tankönyveket, hírlapokat, folyóiratokat és rovatozott íveket,

ÉT-, BOR- és ÁRLAPOKAT; DISZMŰVEKET

arany, ezüst és színyomatban;

díjazás egybekelési- és látogató-jegyzet.

Szóval a nyomdászathoz tartozó megrendelések gyorsan és hiba nélkül, a legjutányosabb árban eszközöltetnek!

A papír gyári árban számíttatik.

HIRDETESEKET a kiadásomban a papírt megjelölő „DEBRECZENI HIRLAP”-ban legolcsóbban számítva közlések.

KUTASI IMRE
könyv- és könyvnyomda tulajdonos.

ANIMÉ'S LONDON

DISZOKIEVÉL 1874

a legjutányosabb árakon felvállaltatnak.

Debreczen, 1898. nyomtatott Kutasi I. könyvnyomdájában.